

سلام بر تو ای ابا عبد الله!

سلام بر تو ای فرزندِ رسولِ خدا!

سلام بر تو ای برگزیده ی خدا و فرزندِ برگزیده ی خدا!

سلام بر تو ای فرزندِ امیرِ مؤمنان و فرزندِ سرورِ جانشیان!

سلام بر تو ای فرزندِ فاطمه! -سرورِ بانوانِ جهانیان-

سلام بر تو ای خونِ خدا و فرزندِ خونِ خدا و تنهای تنها-

گذاشته-شده!

سلام بر تو و به ارواحی که به درگاهت فرود آمدند، سلام خدا

بر همگی شما از جانبِ من برای همیشه، تا هستم و تا شب و روز
باقی است.

ای ابا عبد الله! هر آینه عزایت بزرگ و سنگین شد و مصیبتِ

تو بر ما و بر همه ی اهلِ اسلامِ بس بزرگ گشت، و مصیبت در

آسمان ها بر همه ی اهلِ آسمان سنگین و بزرگ شد؛ پس خدا

لعنت کند امتی را که بنای ستم و بیداد را بر شما اهلِ بیت بنیان

نهادند، و خدا لعنت کند قومی را که شما را از مقامتان دور کرد و

از مرتبه هایی که خدا شما را در آنها جای داد برکنار نمود، و خدا

لعنت کند اُمّتی را که شما را کشتند، و خدا لعنت کند آنان را که امکان و توانِ جنگِ با شما را برای ایشان تدارک دیدند. من بیزاری میجویم به سوی خدا و به سوی شما از آن ها و از شیعیان و پیروان و دوستدارانشان.

ای ابا عبد الله! من تا روز قیامت در صلح با کسی که با شما صلح کرد و در جنگم با کسی که با شما جنگید؛ و خدا خاندانِ زیاد و خاندانِ مروان را لعنت کند، و خدا همه ی بنی امیه را لعنت کند، و خدا پسرِ-مرجانه را لعنت کند، و خدا عُمَر پسرِ-سَعْد را لعنت کند، و خدا شمر را لعنت کند، و خدا لعنت کند اُمّتی را که مرکب ها را زین کردند و لِگام زدند و جنگِ با تو را دنبال کردند.

پدر و مادرم به فدایت! همانا مصیبت بر من سنگین شد، پس درخواست می کنم از خدایی که مقامت را گرامی داشت و مرا به وسیله ی تو کرامت بخشید، که خون خواهیِ تو را همراه با پیشوای یاری-شده از اهلِ بیتِ محمّد -درود خدا بر او و خاندانش- روزی من کند.

خدایا به حقِ حسین -سلام بر او- مرا نزدِ خودت در دنیا و آخرت آبرومند قرار ده.

ای ابا عبد الله! من به سببِ دوستیِ تو به سوی خدا و رسولش و امیر مؤمنان و فاطمه و حسن و خودت تقرّب میجویم، و به سببِ بیزاری از کسی که اساسِ این واقعه را پایه گذاری کرد، و بنیانش را بر آن بنا نهاد، و در ستم و بیدادش بر شما و شیعیانِ شما روان گشت؛ از آن ها به سوی خدا و شما بیزارم، و به سوی خدا تقرّب میجویم {و} سپس به سوی شما، و به سببِ دوستی با شما و دوستی با دوستانِ شما، و به سببِ بیزاری از دشمنانتان و برپاکنندگانِ جنگِ با شما، و به سببِ بیزاری از شیعیان و پیروانِ آنها.

من در صلح با کسی که با شما صلح کرد و در جنگم با کسی که با شما جنگید و دوستم با کسی که شما را دوست دارد و دشمنم با کسی که شما را دشمن دارد؛ پس {،} از خدایی که مرا به معرفتِ شما و دوستانِ شما گرامی داشت و بیزاری از دشمنانِ شما را نصیبِ من کرد درخواست میکنم که مرا در دنیا و آخرت با شما قرار دهد، و قدمِ صدقِ مرا نزدِ شما در دنیا و آخرت استوار بدارد،

و از او میخواهم که مرا به مقام ستوده ای که برای شما نزد خداست برساند، و خون خواهی (خون شما را) به همراه امام هدایتگر (مهدی) آشکار و گویای به حق از خاندان شما روزی من گرداند؛ و از خدا به حق شما و شأنی که برای شما نزد اوست درخواست میکنم که به خاطر مصیبت زدگی ام از مصیبت شما به من عطا کند، برترین چیزی را که به مصیبت زده ای به خاطر مصیبتش عطا میکند؛ مصیبتی به بزرگی آن نیست و آن مصیبت در اسلام و در همه ی آسمانها و زمین عظیم است.

خدایا در این جایگاه مرا از کسانی قرار ده که از جانب تو به آنان درود و رحمت و آمرزش میرسد. خدایا حیاتم را حیاتی همانند محمد و خاندان محمد، و مرگم را مرگی همانند محمد و خاندان محمد قرار ده.

خدایا این روز روزی است که بنی امیه و فرزند لعنت-شده ی جگرخوار لعنت-شده به آن تبرک جستند، -{لعنت-شده} بر زبان تو و زبان پیامبرت -درود خدا بر او و خاندانش- در هر کجا و هر موقفی که پیامبرت -درود خدا بر او و خاندانش- در آن ایستاد-.

خدایا اباسفیان و معاویه و یزید فرزند معاویه را لعنت کن، از
سوی تو بر آنان به جاودانگیِ جاودان ها لعنت باد؛ و این روزی
است که خاندانِ زیاد و خاندانِ مروان به آن شاد شدند، بخاطرِ
کشتنِ حسین -درودِ خدا بر او-؛ پس خدایا از سوی خودت بر لعنت
و عذابِ سختِ آنها بیافزای. خدایا در این روز و در این جایگاهی
که هستم و همه ی روزهای زندگی ام به سوی تو تقرّب می
جویم، به سببِ بیزاری از آنها و لعنت-فرستادنِ بر آنها و به سببِ
دوستیِ پیامبر و خاندانِ پیامبرت -درود بر او و ایشان-.

سپس صد مرتبه میگوئی: خدایا نخستین ستمکاری که به حقِ محمّد و
خاندانِ محمّد ستم کرد و آخرین کسی که در آن از او پیروی نمود
را لعنت کن؛ خدایا جمعیتی را که با حسین جنگ کردند و
همراهی نمودند و پیمان بستند و پیروی کردند بر کشتنِ او را لعنت
کن، خدایا همه ی آنان را لعنت کن.

بعد صد مرتبه می گوئی: سلام بر تو ای ابا عبد الله! و {سلام} بر جان
هایی که به درگاهت فرود آمدند! سلامِ همیشگیِ خدا از جانبِ
من بر تو باد! -تا هستم و تا شب و روز باقی است-، و خدا زیارتِ

شما را آخرین زیارت از سوی من قرار ندهد. سلام بر حسین! و بر
علی پسرِ حسین! و بر فرزندانِ حسین! و بر یارانِ حسین!

آنگاه می گوئی: خدایا از جانبِ من اولین ظالم را به لعنت-شدن
اختصاص بده، و آن را با اولین آغاز کن، سپس دومین و سومین و
چهارمین را؛ خدایا پنجم یزید را لعنت کن، و لعنت کن عُبَیدَ اللّٰه
پسرِ- زیاد و پسرِ- مرجانه و عُمَر پسرِ- سَعْد و شمر و خاندانِ
ابوسفیان و خاندانِ زیاد و خاندانِ مروان را، تا روزِ قیامت.

سپس به سجده می روی و می گوئی: خدایا سپاس برای تو است -سپاسِ
شکرگزاران-. مصیبت-زدگیِ آنان برای تو است. خدایا شکرِ بخاطرِ
بزرگیِ عزایم. خدایا شفاعتِ حسین را در روزِ ورود {به قیامت}
نصیب کن و قدمِ صدقِ مرا نزدِ خودت به همراهِ حسین و یارانِ
حسین ثابت بدار، آنان که جانشان را در دفاعِ از حسین -درود بر
او- بخشیدند.